

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 11 PŽ-3696/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DINOS GRAĐENJE d.o.o. u stečaju, OIB 53372479004, Soblinec, Soblinečka cesta 51, kojeg zastupa punomoćnik Igor Radelić, odvjetnik u Zagrebu, Dragutina Domjanića 3, protiv tuženika RTD d.o.o., OIB 70786957047, Zadar, Ulica Grgura Mrganića, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-22/2017 od 29. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-22/2017 od 29. ožujka 2021. u dijelu točke I., točkama II. i III. njene izreke i sudi:

1. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 700.000,00 kn (sedamstotisuća kuna) sa zateznim kamatama od 4. siječnja 2017. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od osam dana.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 96.312,50 kn (devedesetšeststisućatristodvanaest kuna i pedeset lipa) u roku od osam dana.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-22/2017 od 29. ožujka 2021. u točki I. njene izreke u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za isplatom zateznih kamata na iznos od 700.000,00 kn koje teku od 2. siječnja 2015. do 3. siječnja 2017., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, zatim, u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za isplatom zateznih kamata na iznos od 700.000,00 kn od 4. siječnja 2017. do isplate, po stopi koja prelazi stopu koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne

kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu točke II. njene izreke kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 29.475,00 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-22/2017 od 29. ožujka 2021. u točki I. njene izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 700.000,00 kn sa zateznim kamatama od 2. siječnja 2015. do isplate. Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka. Točkom III. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 775,13 kn.

2. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je predmet spora tužiteljev zahtjev za povratom zajma u iznosu od 700.000,00 kn. Sud je utvrdio da je tužitelj s društvom Andre d.o.o., imateljem poslovnih udjela u društvu tuženika, sklopio 2. svibnja 2014. Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnog udjela u društvu tuženika, kojim se društvo Andre d.o.o. obvezalo s tužiteljem sklopiti ugovor o prijenosu poslovnih udjela u društvu tuženika za cijenu od 1,00 kn, sve ako tužitelj ispuní ugovorene obveze, a to je da uplati iznos od 700.000,00 kn na račun društva Novi list d.d., u svrhu podmirenja dijela duga tuženika, a koja uplata će biti izvršena na temelju asignacije društva tuženika, te će knjigovodstveno biti tretirana kao beskamatna pozajmica tuženiku bez roka vraćanja s trajanjem sve dok ne budu ispunjeni uvjeti za prijenos poslovnih udjela. Druga obveza bila je da tužitelj osigura do 1. travnja 2014. daljnjih 500.000,00 kn za dokapitalizaciju društva RTD d.o.o. potom, da tužitelj s društvom Novi list d.d. dogovori način podmirenja duga nakon preuzimanja poslovnih udjela, te da na dan sklapanja ovog ugovora ovlaštena osoba tužitelja položi privatni depozit u iznosu od 300.000,00 EUR, koji bi bio vraćen prilikom potpisivanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela. Sud je iz izvedenih dokaza utvrdio da je iznos od 700.000,00 kn isplaćen s osnove dijela kupoprodajne cijene prema Ugovoru o preuzimanju obveze sklapanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela, te da je sukladno ugovornim odredbama zadržan od strane imatelja poslovnih udjela u slučaju propusta u izvršenju ugovornih obveza od strane tužitelja, odnosno, za slučaj da ne bude sklopljen ugovor o prijenosu poslovnih udjela zbog propusta na strani tužitelja, a sve s obzirom na to da nije sporno kako nije sklopljen ugovor o prijenosu poslovnih udjela. Odluku prvostupanjski sud temelji na odredbi članka 304. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima, jer je ocijenio da utuženi iznos predstavlja kaparu. O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19).

3. Protiv presude žalbu je izjavio tužitelj, zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je sud počinio povredu iz odredbe članka 354. stavka 2. točke. 11. ZPP-a, jer su njegova utvrđenja suprotna navodima stranaka iznesenim tijekom postupka. Ističe da predmet spora proizlazi iz Ugovora o

pozajmici, koji su tužitelj i tuženik sklopili 9. svibnja 2014., i na temelju kojeg je tužitelj tuženiku pozajmio iznos od 700.000,00 kn, a sukladno Ugovoru o asignaciji od 5. svibnja 2014., iznos je uplaćen na račun društva Novi list d.d. Smatra da sud nije obrazložio razloge zbog kojih je ocijenio da su Ugovor o zajmu i Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa poslovnih udjela povezani, kao i da se nije očitovao na navode zastupnice po zakonu tuženika, koja je izjavila da je Ugovor o zajmu predstavljao prividan pravni posao. Ističe da prilikom podnošenja tužbe nije imao Ugovor o zajmu, no da je tuženik sudskom vještaku u svrhu izrade nalaza i mišljenja dostavio taj ugovor, te da su tužitelj i tuženik u knjigovodstvenim evidencijama navedeni iznos unijeli kao zajam, a da je tuženik 31. prosinca 2016. otpisao navedeni iznos i knjižio ga kao izvanredni prihod, i to nakon što je primio opomenu pred tužbu i tužbu, a koje činjenice sud nije utvrđivao. U sadržaju obrazloženja pobijane odluke nalazi povredu odredbe članka 338. stavka 4. ZPP-a, te ističe da je sud propustio o dokaznim prijedlozima stranaka odlučiti na način propisan odredbom članka 300. stavka 2. ZPP-a. Navodi da sud nije ocjenjivao tužiteljev prigovor na provedeno vještačenje, da je sudski vještak iznosio pravna tumačenja odredbi Ugovora o pozajmici, te da Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa poslovnih udjela nije knjižen u poslovnoj dokumentaciji tužitelja i tuženika. S obzirom na to da iz ugovora proizlazi da je ugovorena kupoprodajna cijena u iznosu od 1,00 kn, smatra da je pogrešno sud zaključio da iznos od 700.000,00 kn predstavlja kaparu, te ističe da su ugovorne strane Ugovora o preuzimanju obveze prijenosa poslovnih udjela unaprijed znale da tužitelj neće ispuniti obveze iz tog Ugovora, kao i da bi ugovor u kojem bi za cijenu od 1,00 kn bila ugovorena kapara od 700.000,00 kn bio ništetan. Navodi da je Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa poslovnih udjela prividan ugovor, koji je služio za prikrivanje sklapanja Ugovora o pozajmici. Ističe da sud nije prihvatio dokazni prijedlog za saslušanje svjedoka Alberta Faggiana, koji je izradio oba ugovora, a na okolnost stvarnih razloga za sastavljanje ugovora, te da je nad tužiteljem u vrijeme sklapanja ugovora bio otvoren postupak sklapanja predstečajne nagodbe, iz kojeg razloga je ugovor ništetan. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 15.937,50 kn.

4. U odgovoru na žalbu tuženik u bitnom navodi da je presuda pravilna i zakonita.

5. Žalba je osnovana, osim u dijelu odluke o zateznim kamatama i troškovima parničnog postupka.

6. Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet spora je zahtjev za isplatom iznosa od 700.000,00 kn. Tužitelj zahtjev temelji na navodu da je s tuženikom sklopio ugovor o zajmu, te da tuženik iznos zajma nije vratio. U tužbi ističe da je u knjigovodstvenoj evidenciji utvrđeno potraživanje prema tuženiku s osnove zajma. Stečajni upravitelj tužitelja, saslušan na

ročištu 19. ožujka 2019. (str. 50 spisa) izjavio je da je na temelju stanja u knjigovodstvenoj evidenciji tužitelja utvrdio da je tuženiku isplaćen utuženi iznos s osnove zajma, no da od zastupnika po zakonu tužitelja prije otvaranja stečajnog postupka, kao ni od prethodnog stečajnog upravitelja, nije dobio na uvid sklopljeni ugovor.

8. Tuženik je tijekom postupka dostavio Ugovor o asignaciji od 5. svibnja 2014., Ugovor o pozajmici od 9. svibnja 2014. i Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnog udjela u trgovačkom društvu RTD d.d. Zadar od 2. svibnja 2014.

9. Iz Ugovora o asignaciji (str. 73. spisa) proizlazi da je tuženik uputio tužitelja da u njegovo ime i za njegov račun plati društvu Novi list d.d. iznos od 700.000,00 kn, te da je tužitelj bezuvjetno prihvatio uputu a društvo Novi list d.d. dalo pristanak na uputu i pozvalo tužitelja na isplatu.

10. Iz Ugovora o pozajmici (str. 72. spisa) proizlazi da su tužitelj, kao zajmodavac, i tuženik, kao zajmoprimac, ugovorili isplatu kratkoročne pozajmice u iznosu od 700.000,00 kn, asignacijom na Novi list d.d., uz kamate od 6% godišnje i rok povrata – do opoziva.

11. Nije sporno da je tužitelj 9. svibnja 2014. platio iznos od 700.000,00 kn na račun asignatara, te da tuženik nije vratio zajam na poziv tužitelja. Iz isprava priloženih spisu kao i nalaza i mišljenja financijskog vještaka proizlazi da su tužitelj i tuženik u knjigovodstvenoj evidenciji iznos od 700.000,00 kn vodili kao zajam, te da je tuženik 31. prosinca 2016. temeljnicom za knjiženje izvršio u svom knjigovodstvu ispravak knjiženja iz 2014., na način da je knjiženje iznosa od 700.000,00 kn umjesto zajma evidentirano kao izvanredni prihod tuženika. Nije sporno niti da je nad tužiteljem rješenjem Financijske agencije od 1. listopada 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe, niti da je Trgovački sud u Zagrebu rješenjem poslovni broj Stpn-430/2013 od 17. veljače 2015. dopustio sklapanje predstečajne nagodbe. Nad tužiteljem je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-776/2015 od 19. veljače 2016. otvoren stečajni postupak.

12. Sporno je je li tuženik dužan vratiti iznos od 700.000,00 kn, a s obzirom na sadržaj Ugovora o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnog udjela u trgovačkom društvu RTD d.o.o., sklopljenog 2. svibnja 2014. između tužitelja i društva ANDRE d.o.o.

13. Ugovorom o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnog udjela u trgovačkom društvu RTD d.d. Zadar od 2. svibnja 2014. u točki 1. utvrđeno je da je društvo ANDRE d.o.o. imatelj dva poslovna udjela svakog u visini od 50% temeljnog kapitala u društvu tuženika, te da preuzima obvezu, kad tužitelj ispuni ugovorene uvjete, prenijeti sve poslovne udjele tužitelju, te su stranke suglasne da će se kupoprodajna cijena ugovoriti u iznosu od 1,00 kn (članak 2. Ugovora). Iz navedene ugovorne odredbe proizlazi da se radi o predugovoru, kojim su stranke preuzele obvezu sklapanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela za cijenu od 1,00 kn, a koji se prenositelj obvezao sklopiti ako tužitelj ispuni obveze iz predugovora.

14. Obveze koje je tužitelj bio dužan ispuniti kumulativno navedene su u članku 3. Ugovora:

- najkasnije do 7. svibnja 2014. uplatiti u korist društva Novi list d.d., na ime pokrivanja dijela duga tuženika, iznos od 700.000,00 kn, na temelju asignacije tuženika, a knjigovodstveno će se tretirati kao beskamatna pozajmica tuženiku bez roka vraćanja s trajanjem sve dok se ne ispune uvjeti za sklapanje ugovora o prijenosu poslovnih udjela;

- do 1. srpnja 2014. osigurati daljnjih 500.000,00 kn za dokapitalizaciju društva tuženika, pri čemu su sredstva namjenska i služe za istodobni transfer društvu Novi list d.d. na ime pokriće dijela duga;

- na dan sklapanja ugovora, kao jamstvo za ispunjenje svih navedenih obveza, položiti privatni depozit od strane ovlaštene osobe tužitelja, u iznosu od 300.000,00 EUR, kod direktora prenositelja, o čemu će biti sastavljena pisana potvrda, a depozit će biti vraćen prilikom potpisivanja ugovora o prijenosu poslovnih udjela.

15. Nadalje, ugovoreno je da prenositelj nije dužan sklopiti ugovor o prijenosu ako stjecatelj ne izvrši neku od ugovorenih obveza. U tom slučaju prenositelj je dužan stjecatelju vratiti polovinu uplaćenog depozita, pri čemu će se iz zadržane polovice depozita iznos od 700.000,00 kn uplatiti Novom listu d.d., ako to ne učini stjecatelj, a zadržani iznos polovice depozita ima se smatrati ugovornom kaznom.

16. Iz sadržaja navedene ugovorne odredbe proizlazi da je prenositelj, društvo Andre d.o.o., ovlašten zadržati depozit, a depozitom je, prema odredbi članka 3. točke 4. Ugovora, iznos od 300.000,00 EUR, koji se obvezala ovlaštena osoba tužitelja uplatiti predati direktoru prenositelja. Upravo iz odredbe da će se iz polovine zadržanog depozita iznos od 700.000,00 kn uplatiti društvu Novi list d.d. ako to tužitelj ne učini, proizlazi da se radi navedenom depozitu od 300.000,00 EUR, jer kada bi se radilo o iznosu iz članka 3. točke 1. Ugovora (700.000,00 kn), tada iz polovice tog iznosa (350.000,00 kn) ne bi bilo moguće uplatiti društvu Novi list d.d. iznos od 700.000,00 kn. Pored navedenog, sukladno ugovornoj odredbi iz članka 3. točke 1. Ugovora, tužitelj se obvezao iznos od 700.000,00 kn platiti društvu Novi list d.d., a u ime i za račun tuženika, stoga prenositelj, društvo ANDRE d.o.o., nije niti primio iznos od 700.000,00 kn, pa ga ne može niti zadržati. Iz navedenog proizlazi da je ostvaren žalbeni razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

17. Slijedom navedenog, neosnovano tuženik tijekom prvostupanjskog postupka ističe da nije obavezan vratiti iznos primljen na temelju ugovora o zajmu sklopljenog s tužiteljem jer je društvo Andre d.o.o. ovlašteno taj iznos zadržati sukladno odredbama Ugovora o preuzimanju obveze sklapanja ugovora o prijenosu dijela poslovnih udjela u društvu tuženika.

18. S obzirom na to da među strankama nije sporno da nisu u ugovoreni rokovima ispunjeni uvjeti iz članka 3. Ugovora o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnog udjela u društvu RTD d.o.o., osim uplate iznosa od 700.000,00 kn, te da je člankom 4. ugovoreno da su rokovi za uplatu bitni sastojci ugovora, to je sukladno odredbi članka 361. ZOO-a, ugovor raskinut pa su sukladno odredbi članka 368.

ZOO-a stanke oslobođene ugovornih obveza a stranka koja je ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala.

19. Odredbom članka 499. ZOO-a propisano je da se ugovorom o zajmu zajmodavac obvezuje predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

20. Ugovoreno je da će tuženik zajam vratiti po opozivu, iz čega proizlazi da je za dospelost njegove obveze povrata bilo potrebno da ga tužitelj pozove na ispunjenje obveze. Tužitelj je tijekom postupka navodio da je tuženika pozvao na ispunjenje opomenom, no nije naveo dan primitka opomene nit je ona priložena spisu. Odredbom članka 183. ZOO-a propisano je da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje (stavak 1.) Ako rok za ispunjenje nije određen, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove da ispunji obvezu, usmeno ili pisano, izvansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čiji je cilj da se postigne ispunjenje obveze. S obzirom na to da tužitelj nije dostavio dokaz o tome da je tuženika prije započinjanja ovog parničnog postupka pozvao da ispunji obvezu, to je tuženikova obveza dospjela najkasnije podnošenjem tužbe, odnosno, 3. siječnja 2017. Od tog dana tužitelju sukladno odredbi članka 29. ZOO-a pripada i pravo na isplatu zateznih kamata, slijedom čega tužiteljev zahtjev za isplatom zateznih kamata nije osnovan za razdoblje od 2. siječnja 2015. do 3. siječnja 2017.

21. Prema ocjeni ovog suda neosnovano se tužitelj u žalbi poziva na ništetnost Ugovora o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnih udjela jer je ugovor sklopljen za vrijeme postupka predstečajne nagodbe nad tužiteljem. Iako iz odredbe članaka 17. i 69. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13, 112/13) koji je bio na snazi u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe, 1. listopada 2013., proizlazi da tužitelj od otvaranja postupka predstečaje nagodbe nije smio bez suglasnosti povjerenika sklopiti predmetne ugovore, te da nije sporno da on takvu suglasnost nije imao, posljedica nedostataka suglasnosti jest, sukladno odredbi članka 65. ZFPPN-a, obustava postupka predstečajne nagodbe, a ne ništetnost ugovora. Pored navedenog, prema odredbi članka 322. stavka 2. ZOO-a ako je sklapanje ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snositi će odgovarajuće posljedice.

22. Neosnovano tužitelj ističe da je Ugovor o preuzimanju ništetan zbog kapare ugovorene u iznosu od 700.000,00 kn jer iz ugovora proizlazi da iznos od 700.000,00 kn ne predstavlja kaparu. Ugovor nije ništetan niti zbog ugovorene obveze polaganja depozita, s obzirom na to da takva ugovorna odredba nije protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva (članak 322. ZOO).

23. Iz spisa ne proizlazi niti da su Ugovor o preuzimanju obveze prijenosa dijela poslovnih udjela kao ni Ugovor po pozajmnici prividni ugovori u smislu odredbe čl. 285. ZOO-a. Tom odredbom propisano je da prividan ugovor nema učinka među

ugovornim stranama. Ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Iz navedenih ugovora proizlazi da se tužitelj ugovorom o prijenosu obvezao imatelju poslovnih udjela u društvu tuženika da će izvršiti isplatu u iznosu od 700.000,00 kn društvu Novi list d.d. na ime pokrivanja dijela duga tuženika, koja isplata će se voditi kao beskamatna pozajmica s trajanjem dok se ne ispune uvjeti za prijenos poslovnih udjela, te da je potom s tuženikom sklopio ugovor o zajmu, kojim se izravno tuženiku obvezao isplatiti isti taj iznos, a ugovorom o asignaciji regulirano pitanje primatelja uplate. S obzirom na sadržaj ugovorne obveze tužitelja i njenu osnovu navedenu u oba ugovora, a to je isplata pozajmice, nema nesklada između očitovanja volje u jednom ugovoru da bi se prikrila volja za sklapanjem drugog ugovora.

24. Iz svega navedenog, proizlazi da je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 700.000,00 kn sa zateznim kamatama od 4. siječnja 2017. do isplate.

25. Tužbenim zahtjevom tužitelj traži isplatu zateznih kamata po stopi propisanoj za trgovačke ugovora, međutim, iz spisa ne proizlazi da je predmetni ugovor o zajmu sklopljen u obavljanju djelatnosti koji čine predmet poslovanja barem jedne od stranaka ili u vezi s obavljanjem tih djelatnosti, dakle, da se u smislu odredbe članka 14. stavka 2. ZOO-a radi o trgovačkom ugovoru. Stoga tužitelju na iznos od 700.00,00 kn pripadaju zatezne kamate po stopi propisanoj za ostale odnose.

26. Slijedom svega navedeno, trebalo je primjenom odredbe članka 373. točke 2. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude, dok je prvostupanjsku presudu trebalo potvrditi primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a, kako je odlučeno u točki II. izreke ove presude.

27. Tužitelj je u cijelosti uspio u sporu, stoga je sukladno odredbi članaka 166. i 154. stavka 1. ZPP-a trebalo odlučiti o njegovom zahtjevu za naknadom troškova parničnog postupka. Osnovano tužitelj traži naknadu troška sastavljanja tužbe u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; dalje: Tarifa), za sastavljanje podneska od 27. ožujka 2017. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. Tarife, za zastupanje na ročištu u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.5. Tarife, jer je ročište odgođeno prije raspravljanja, za zastupanje na ročištu 17. srpnja 2018. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om do 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, za zastupanje na ročištu 4. listopada 2018. u iznosu od 3.500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.2. Tarife, za zastupanje na ročištu 26. studenog 2018. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, za zastupanje na ročištu 12. veljače 2019. u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.5. Tarife, za zastupanje na ročištu 19. ožujka 2019. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, za sastavljanje podneska od 24. siječnja 2020. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. Tarife, za zastupanje na ročištu 12. veljače 2021. u iznosu od 7.000,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife. Osnovan je i zahtjev tužitelja za naknadu troška sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn prema Tar. br. 1.1. Tarife Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96,

137/02, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15, 118/18; dalje: ZSP), sudske pristojbe na presudu u iznosu do 5.000,00 kn prema Tar. br. 2.1. Tarife Zakona o sudskim pristojbama, te trošak vještačenja u iznosu od 3.500,00 kn. S obzirom na to da je uspio sa žalbom (osim za dio sporednog zahtjeva) tužitelju pripada pravo na naknadu troška sastavljanja žalbe protiv presude u iznosu od 8.750,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 11.1. Tarife, te sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 5.000,00 kn. Podnesak od 27. ožujka 2019. nije bio potreban za vođenje parnice, jer je navode sadržane u tom podnesku tužitelj mogao iznijeti u podnescima, odnosno, na ročištima koja su zakazana radi raspravljanja.

28. Slijedom navedenog, trebalo je riješiti kao u točki I.2. i točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 7. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović

Broj zapisa: **eb305-8f74d**

Kontrolni broj: **0f9ee-e6264-040ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORANA ARALICA MARTINOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.